

KEY COMPETENCES
IN MEDIA PRODUCTION
FOR RADIO, FILM
AND TELEVISION

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Erasmus+

SPECIAL

Managementul incluziunii

Octombrie 2019 - Iulie 2022

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

“The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the National Agency and Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein”.

PROJECT PARTNERS

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

PROJECT INFORMATION

Project number: 2019-1-RO01-KA202-063974

October 2019 – July 2022

www.rtv-erasmusproject.eu

This cover has been designed using resources from www.Freepik.com

Capitolul 5 - Jurnalismul cetățenesc din punct de vedere pedagogic

5.1. Provocări și competențe tehnice specifice pentru noile forme de jurnalism

Mediile digitale au transformat complet știrile și competențele jurnalistice necesare pentru a le produce și a le furniza. În urmă cu 20 de ani, oamenii se îndreptau către mass-media tradiționale pentru a afla știri. Televiziunea, radioul și ziarele erau sursele principale. În prezent domină, mass-media digitale.

Mai mult de jumătate dintre adulți preferă să obțină știrile de pe o platformă digitală, cum ar fi podcasturile sau rețelele sociale. Ce înseamnă trecerea la media digitală pentru viitorii jurnaliști dar și pentru cei care lucrează deja? Aceștia trebuie să stăpânească o varietate de competențe jurnalistice. În timp ce bazele jurnalismului rezistă, domeniul necesită noi competențe pentru a pătrunde și a rămâne relevant.

Trei evoluții se remarcă în ultimele două decenii: internetul, dispozitivele mobile și rețelele sociale. Împreună, acestea au schimbat accesibilitatea, crearea și difuzarea jurnalismului. Toate trei au apărut în anii 1990. De atunci, adoptarea lor a crescut vertiginos.

Potrivit datelor din 2019 ale Centrului de Cercetare Pew:

- 52% dintre adulți au folosit internetul în 2000. Până în 2019, acest număr a crescut la 90 la sută.
- Între 2011 și 2019, deținerea de smartphone-uri a crescut de peste două ori, de la 35% la 81%.

- În 2005, doar 5 % dintre adulți foloseau cel puțin un site de socializare. În 2019, 72% au raportat același lucru.

Pentru a-și păstra audiența, jurnaliștii au trebuit să se întâlnească cu publicul online. Între 2000 și 2020, știrile au proliferat pe site-uri web, aplicații mobile și rețele sociale. Mediile de informare tradiționale au început să publice conținut online. În același timp, au apărut organizații de știri care ofereau conținut exclusiv digital.

Internetul, dispozitivele digitale și social media au creat noi platforme de distribuție pentru jurnalism. Ca urmare, publicul s-a bucurat de mai mult acces la știri decât oricând înainte. Dar aceste tehnologii au determinat și evoluția creației jurnalistice.

Jurnaliștii au dobândit noi instrumente de raportare în timp real. Aceștia puteau publica povești mai rapid și către un public mai larg. De asemenea, a devenit mai ușor să obțină feedback imediat, să efectueze cercetări, să acceseze și să analizeze date și să relateze povești prin intermediul mai multor medii.

Datorită progreselor tehnologice, a apărut o nouă ramură a jurnalismului - **jurnalismul cetățenesc digital**. Este adevărat că mass-media se confruntă cu provocări. Generarea de venituri, alfabetizarea mediatică a publicului și intervenția politică sunt câteva exemple.

Dar ideea că jurnalismul este pe cale să dispară este o credință comună greșită.

Tehnologia a făcut conținutul mai accesibil ca niciodată. Ca urmare, consumul de conținut este în creștere. În 2020, oamenii din întreaga lume au dublat cantitatea de conținut pe care o consultă zilnic. În plus, știrile sunt unul dintre tipurile de conținut cu cea mai rapidă creștere.

Luați în considerare aceste fapte:

- Aproape jumătate dintre consumatorii globali petrec mai mult timp pe site-urile și aplicațiile de știri.
- De la începutul pandemiei COVID-19, mai multe persoane au cumpărat abonamente la știri tipărite sau digitale decât le-au anulat.

Jurnalismul nu este mort. Este doar diferit față de acum 20 de ani.

Transformările jurnalismului din ultimii ani au implicat un profil mai mult computațional, ceea ce îl apropie de un domeniu multidisciplinar în care sunt necesare abilități de informare și de calcul în diferite grade de intensitate. Căutarea informației și verificarea, care compun elementele esențiale ale jurnalismului, este afectată de această dimensiune computațională, ceea ce arată un decalaj între jurnaliștii care sunt capabili să practice acest jurnalism cu o pregătire tehnologică solidă și jurnaliștii care nu o au și se află într-o fază de tranziție.

Dimensiunea tehnologică, care, în mod previzibil, va deveni mai importantă în jurnalismul viitorului, oferă, în intersecțiile actuale, diverse tendințe jurnalistice. Valorile jurnalismului de-a lungul istoriei, cum ar fi veridicitatea, acuratețea și imparțialitatea, precum și rolurile sociale și de serviciu ale jurnalismului care alimentează o societate pluralistă sunt încă vii. Cu toate acestea, sistemele de producție s-au schimbat, la fel ca și rezultatul manifestărilor lor în procesele de comunicare. Practicile actuale sunt dispuse de preferință, ca mișcări sau specializări, în jurnalismul multimedia, jurnalismul de date, jurnalismul imersiv și jurnalismul transmedia.

Tehnologia instigă societatea și cultura, provocând hibridizări care disting parteneriatul actual om-mașină și consolidând argumentele în favoarea necesității de a recunoaște tehnologiile ca element definitoriu al societății digitale.

Marea dilemă cu care se confruntă jurnalismul nu este atât încorporarea tehnologiilor în practica profesională ca un set de instrumente, cât pregătirea unor profesioniști cu un profil mai tehnologic, cu competențe și abilități care să profite de oportunitățile modelului computațional, în care softul a preluat conducerea, și în care dimensiunile care definesc calitatea jurnalistică din perspectivă profesională rămân stabile: relevanță, exhaustivitate, diversitate, imparțialitate și acuratețe.

Formarea jurnaliștilor trebuie să aibă o "dublă dimensiune", care să îmbunătățească atât cunoașterea elementelor esențiale ale jurnalismului, cât și formarea tehnologică. Jurnalismul actual se concentrează pe tehnologie, dar și pe calitatea conținutului.

5.2 Jurnalism nou, competențe noi?

Mass-media digitală a creat oportunități interesante pentru jurnaliști de a produce și de a-și împărtăși poveștile. Cu toate acestea, pentru a fi creatori de conținut digital eficace, jurnaliștii trebuie să stăpânească o serie de competențe jurnalistice.

Aceștia au nevoie de la fel de multă competență în media digitală ca și în bazele jurnalismului.

Iată care raman cele mai solicitate competențe pentru jurnaliști :

Interviul

Interviul continuă să fie una dintre cele mai importante abilități jurnalistice. Acesta îi ajută pe jurnaliști să dezvolte povestiri de încredere, precise și cu impact.

Interviurile sunt un instrument pentru:

- Colectarea de informații autorizate.
- Verificarea informațiilor din alte surse.
- Descoperirea și explorarea diferitelor perspective.

Abilitățile jurnalistice pentru interviuri ne se limitează la a pune întrebări. Jurnaliștii trebuie să se pregătească prin stabilirea obiectivelor și prin documentare. În timpul interviurilor, ei au nevoie de abilități de ascultare activă și de capacitatea de a menține fluxul și concentrarea. Realizarea unor interviuri de calitate nu este ușoară. De aceea, abilitățile puternice de interviu sunt foarte căutate.

2. Reportajul

Majoritatea oamenilor spun că instituțiile de știri trebuie să dovedească mai multă transparență. Aceștia doresc să știe cum găsesc și aleg jurnaliștii sursele, cum își produc articolele. Aceste preocupări sunt legate de reportaj, o altă abilitate crucială în jurnalism. Reportajul este inima jurnalismului de încredere și bine documentat.

Jurnaliștii de astăzi trebuie să aibă abilitățile necesare pentru:

- Identificarea, observarea, colectarea, evaluarea, înregistrarea și schimbul de informații relevante.
- Relatarea cu empatie și compasiune.
- Efectuarea de anchete jurnalistice amănunțite și evaluarea informațiilor adecvate
- A înțelege și a da sens datelor colectate

3. Etică

Încrederea tot mai mare a publicului în mass-media a atras recent atenția asupra competențelor de etică jurnalistică. În anul 2000, aproximativ jumătate dintre adulți au declarat că aveau o încredere "mare" sau "destul de mare" în mass-media. Această cifră a scăzut la 40 la sută în 2020. Producția de jurnalism la cel mai înalt standard va câștiga încrederea publicului. Pentru a face acest lucru, profesioniștii trebuie să dea dovadă de competențe jurnalistice etice.

Aceasta înseamnă să se angajeze să respecte adevărul, acuratețea, corectitudinea, diversitatea și libertatea de exprimare.

Jurnaliștii trebuie să înțeleagă cum :

- Să aplice cele mai bune idealuri de excelență și etică jurnalistică la noile forme de mass-media.

- Să aplice principiile și legile privind libertatea de exprimare și libertatea presei.
- Să producă lucrări incluzive care să ilustreze o conștientizare a genului, rasei, etniei, orientării sexuale și a altor forme de diversitate.

4. Redactarea

Scrisul este o altă abilitate jurnalistică fundamentală. Jurnaliștii trebuie să stăpânească comunicarea scrisă pentru toate tipurile de media, de la redactare de text până la scenariile de podcast, de la legendele fotografiilor la postările pe rețelele sociale. Competențele jurnalistice legate de redactare includ cunoașterea regulilor de gramatică și punctuație. De asemenea, jurnaliștii trebuie să știe să scrie clar, să simplifice informațiile complexe și să respecte un ghid de stil.

5. Competențe în domeniul jurnalismului digital

Preferința din ce în ce mai mare a publicului pentru mass-media digitală înseamnă că abilitățile de jurnalism digital sunt acum imperative. Jurnaliștii trebuie să fie capabili să utilizeze în mod strategic instrumentele de povestire digitală pentru a se conecta cu publicul pe diverse platforme. Acest lucru înseamnă să gândească critic și creativ cu privire la cele mai bune forme de media pentru a servi publicul țintă.

Iată câteva exemple de competențe în domeniul jurnalismului digital:

- Transmiterea în direct a materialelor video pe Twitter de pe un dispozitiv mobil.
- Transformarea unei foi de calcul de date într-o vizualizare receptivă pentru un site web.
- Filmare și editare video într-o serie de GIF-uri.

6. Anchetele de investigație

Reportajele de investigație contribuie la protejarea indivizilor și a societății de practicile dăunătoare. Aceasta asigură responsabilitatea, determină schimbarea și menține democrația.

Recentii laureați ai Premiului Pulitzer pentru reportaje de investigație au descoperit, de exemplu, împrumuturile ilegale în industria taxiurilor din New York, sursa opioidelor în Virginia de Vest și neglijența tot mai mare din spitalele de sănătate mintală din Florida.

În cazul în care există o potențială infracțiune, există o oportunitate pentru un reportaj de investigație. Din acest motiv, aceasta va fi întotdeauna una dintre competențele jurnalistice de bază.

Reportajul de investigație este o meserie specială. Jurnaliștii trebuie să știe cum să integreze toate competențele jurnalistice fundamentale din această listă - dar la o scară mai mare și mai complexă.

7. Competențe de jurnalism mobil

În topul competențelor jurnalistice se află și competența în domeniul mobilității. Jurnaliștii de astăzi trebuie să folosească dispozitive mobile pentru a intra în contact cu publicul. Pentru a face acest lucru, ei au nevoie de competențele de jurnalism mobil pentru:

- A face și a edita fotografii.
- A înregistra și a edita materiale audio și video
- A raporta în timp real pe canalele de știri sociale sau tradiționale.
- A publica « din mers ».

8. Editare

Editarea se numără, de asemenea, printre cele mai dorite competențe jurnalistice. Jurnaliștii ar trebui să știe cum să își evalueze critic munca lor și a altora. Corectarea este un pas necesar pentru a crea un jurnalism excelent. Aceasta asigură:

- Precizie.

- Corectitudine.
- Claritate.
- Stil adecvat.
- Corectitudine gramaticală.

9. Folosirea rețelelor sociale

Social media este a treia cea mai frecventă sursă de știri digitale în rândul adulților. Cincizeci și trei la sută dintre ei se informează, cel puțin uneori, din social media. Acest număr ar putea crește. Între 2014 și 2019, utilizarea rețelelor sociale a crescut constant în rândul adulților de toate vârstele. Consumul larg răspândit de știri pe rețelele de socializare înseamnă că jurnaliștii trebuie să aibă abilitățile necesare pentru:

- A se conecta cu publicul pe cele mai populare platforme : Facebook, YouTube, Twitter, Instagram, Reddit etc.
- Raporta în timp real pe diferitele platforme sociale. Acest lucru implică o gândire critică și creativă cu privire la cele mai potrivite mijloace de comunicare pentru fiecare platformă.
- Construi un brand personal pe rețelele de socializare. Twitter este principala rețea de socializare în rândul jurnaliștilor, iar LinkedIn este din ce în ce mai popular.

10. Competențe de jurnalism video

Jurnaliștii moderni trebuie să știe cum să creeze conținut video de impact. Mediile digitale au oferit americanilor mai multe modalități de a urmări știrile, ceea ce reprezintă modul în care mulți preferă să le consume. Patruzeci și șapte la sută dintre adulți preferă să vizioneze știrile în loc să le citească sau să le asculte, fie la televizor, fie online.

Competențele de jurnalism video sunt atât editoriale, cât și tehnice. Jurnaliștii din ziua de azi trebuie să le stăpânească pe toate - de la dezvoltarea unei narațiuni convingătoare până la filmarea și editarea video pe un dispozitiv mobil.

5.3. Predarea jurnalismului cetățenesc: tehnologie și etică

Tehnologia și etica alimentează și definește profilurile profesionale actuale. De la dispariția acelor jurnaliști care produceau texte doar cu mașina de scris, care au rămas până în a doua jumătate a secolului XX, când a apărut

informatizarea redacțiilor și acestea au devenit digitale, dimensiunea tehnologică a avut un impact, mai mult sau mai puțin mare, în profilurile jurnaliștilor care lucrează în redacții digitale, integrate la diferite niveluri, dar într-un proces de digitalizare a știrilor.

Această tendință s-a intensificat în mileniul al treilea, mai ales de la boom-ul conectivității totale, al web-ului social, al comunicării mobile, al big data, al internetului lucrurilor și al tehnologiilor imersive, printre altele. Din imaginea "jurnalismului romantic" cu creion și caiet, au rămas doar câteva exemple concrete, deoarece inovația în redacții, atât cele tradiționale, cât și cele total digitale, a schimbat profilurile și tehnicile de lucru, care sunt acum bazate aproape exclusiv pe instrumente digitale.

Diferitele profiluri profesionale percepute de jurnaliști în acest moment, dincolo de instrumentele concrete, au doi vectori centrali. În primul rând, elementele esențiale ale jurnalismului, ansamblul de precepte care s-au construit de-a lungul timpului și s-au forjat în procesele de comunicare de-a lungul istoriei, întotdeauna sub o perspectivă umanistă și socială, mai mult sau mai puțin pronunțată în funcție de context.

În al doilea rând, dimensiunea tehnologică, în care nu este vorba atât de cunoașterea unui instrument sau altul, cât de înțelegerea rațiunii, de pătrunderea în diferite teritorii și de cunoașterea lucrului individual și a dialogului cu echipele interdisciplinare, care produc o mare parte din cele mai complexe piese difuzate de mediile cibernetice actuale și care circulă pe fluxurile ecosistemului mediatic actual. Narățiunea în jurnalism, din ce în ce mai vizuală, necesită constituirea unor grupuri interdisciplinare care să aplice tehnici de vizualizare, astfel că este nevoie de dezvoltatori, designeri, statisticieni, vizualizatori și cartografi implicați care să se înțeleagă între ei și să

lucreze în jurnalism. Prin urmare, trebuie să abordăm necesitatea de a pregăti jurnaliștii pentru un mediu în schimbare, în care tehnologiile actuale stabilesc transformări, ceea ce necesită ca jurnaliștii să înțeleagă tehnologiile, abordarea și singularitățile acestora, dar fără a neglija pilonii jurnalismului. În plus, jurnaliștii ar trebui să cunoască argoul folosit în tehnologie: jurnaliștii pot ști mai mult sau mai puțin de programare, dar dacă nu cunosc argoul, suferă de respingere în acele echipe create pentru a produce știri care necesită colaborarea mai multor specialiști. De aceea, insistă profesioniștii, jurnaliștii trebuie să cunoască istoria tehnologiei pentru a înțelege cum funcționează sistemele. Dacă nu au această viziune, ei se simt excluși din grupul de lucru. Provocarea este ca reporterul să dobândească cunoștințe și să aibă o pregătire actualizată.

Ceea ce susțin profesioniștii care, cu siguranță, au servit ca bază pentru această cercetare și ca eșantion pentru un mare număr de rapoarte ale organizațiilor profesionale și institutelor monitorizate în cadrul Observatorului New Media (World Editors Forum; Reuters Institute, printre altele), este că matricea tehnologică nu numai că nu vor dispărea, dar pot crește, deoarece procesul de schimbare și tehnologizare nu mai poate da înapoi.

Prin urmare, este esențial să ne adaptăm și să evoluăm. Jurnaliștii, fiind mai mult sau mai puțin tehnologi, trebuie să aibă cunoștințele necesare pentru a coopera cu alte profiluri tehnologice, care în fiecare zi au mai multe de spus pentru a povesti ce se întâmplă în societate. Programatorii, tehnicienii de sistem, dezvoltatorii de software... fac parte din noile echipe și toți trebuie să intre în dialog. Dacă jurnaliștii nu înțeleg despre ce vorbesc interlocutorii, rolul lor în echipe va fi rezidual. Acest proces de adaptare a jurnaliștilor față de o lume care, până nu demult, nu era a lor, este complex, dar îmbucurător, deoarece le aduce jurnaliștilor valoare adăugată. Prin urmare, acești profesioniști trebuie să înțeleagă că schimbarea constă în cum și nu în ce. Diferite abordări alimentează modul dublu de abilități și competențe în profilurile jurnalistului tehnologic actual, pe care profesioniștii îl percep ca pe o cerere în ecosistemul actual.

În acest context, programele de formare în domeniul jurnalismului au trebuit să își adapteze curricula pentru a pregăti viitori profesioniști din domeniul mass-media capabili să facă față acestor noi provocări.

Marea majoritate a acestor cursuri de formare oferă cursuri noi in domenii variate :

- Contextualizarea jurnalismului digital de astăzi în cadrul celor mai bune idealuri ale jurnalismului.
- Aplicarea limbajelor de programare pentru a facilita povestirea digitală.
- Competențe de bază în domeniul fotografiei, video, designului și audio.
- Valorificarea datelor pentru știri de interes public.
- Difuzarea stirilor în timp real prin intermediul rețelelor sociale.
- Concepția unui brand ca jurnalist.
- Elaborarea, documentarea și realizarea unui proiect jurnalistic major.

5.4 O pedagogie axată pe gândirea critică și pe evitarea greșelilor

Tehnologiile digitale ridică o serie de provocări etice spinoase și tulburătoare pentru jurnaliști și profesioniști din domeniul mass-media, fie ei profesioniști sau cetățeni.

Iată, în cele ce urmează, câteva exemple de probleme pe care tehnologiile digitale le ridică pentru studenți, cercetători și practicieni din domeniul media:

- *Plagiatul* a devenit o practică frecvent acceptată și o normă culturală internațională, cel puțin în parte datorită ușurinței și tentației de a copia surse online.
- *Modificarea digitală a imaginilor* sau a videoclipurilor este un lucru obișnuit în publicitate și, uneori, în știri. Este vreodată cu adevărat în regulă din punct de vedere etic?
- *Folosirea surselor anonime* este o practică frecvent acceptată în jurnalism. Când este în regulă, dacă este cazul?
- *Imagistica omnidirecțională* este mai mult decât o ficțiune științifică.

- WikiLeaks și *transparența documentelor publice* au schimbat modul în care publicul înțelege guvernul, armata și marile afaceri din întreaga lume. Este aceasta o amenințare la adresa securității naționale sau o dilemă etică pentru jurnaliștii care scriu articole bazate pe datele conținute în aceste documente?
- *Inteligența artificială* și redactarea computerizată a știrilor sunt realități comerciale. Trec ele testul Turing (o definiție a inteligenței la nivel uman)? Dar un test de etică?
- *Rețelele sociale, camerele web* fac parte din viața de zi cu zi a cetățenilor. Poate societatea să protejeze civilitatea în era digitală și a rețelelor?
- *Realizarea de interviuri prin e-mail* este o practică din ce în ce mai facilă și mai obișnuită în jurnalism, dar depășește aceasta o limită etică pentru jurnaliști? Ce se întâmplă dacă sursa îi cere reporterului să trimită prin e-mail orice citat pentru a fi revizuit înainte de publicare... doar de dragul "acurateții"?

5.5 Câteva exerciții practice pentru jurnalismul cetățenesc

A. Scriind pentru Global Voices

- Rugați elevii să verifice acest site <https://globalvoices.org/> înainte de curs. Global Voices este o platformă de jurnalism colaborativ, unde cetățenii pot trimite știri.
- În timpul orei, cereți elevilor să urmărească TED Talk Citizen journalism de Paul Lewis / https://www.youtube.com/watch?v=9APO9_yNbcg/
- După vizionarea videoclipului, elevii ar trebui să fie împărțiți în grupuri de câte cinci și fiecare grup ar trebui să meargă în mediul inconjurător (în afara clasei, pe holuri, după caz) și să își folosească smartphone-urile pentru a crea o știre pentru Global Voices.

Acest lucru poate fi realizat prin dramatizarea unui act criminal (cum ar fi mita sau delapidarea) sau prin utilizarea a tot ceea ce este disponibil în mediul imediat pentru a crea o poveste.

Acest exercițiu ar trebui să evidențieze cât de ușor (sau dificil) este să fii un cetățean jurnalist și cât de ușor este pentru cetățeni să creeze știri false.

- Elevii trebuie să discute apoi următoarele aspecte:
  - Care sunt problemele etice legate de jurnalismul cetățenesc?
  - Cum a afectat jurnalismul cetățenesc jurnalismul de masă?
  - Cum poate fi folosit jurnalismul cetățenesc în lupta împotriva corupției?

Orientări pentru profesori

Scopul acestui exercițiu este de a le oferi studenților o înțelegere a eficienței și a limitelor jurnalismului cetățenesc. Acesta le oferă studenților posibilitatea de a-și testa propria capacitate de a fi jurnaliști cetățeni, dar și de a vedea ușurința cu care pot fi create "știri false" și impactul pe care acesta îl poate avea. Exercițiul ar trebui să îi determine pe elevi să se gândească la modul în care ar putea fi gestionate problemele etice legate de jurnalismul cetățenesc.

Materiale care pot fi utilizate pentru acest exercițiu :

- Potențial și limitări ale jurnalismului cetățenesc. Inițiativa: CGNet Swara din Chhattisgarh

<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/1461670X.2015.1054179>

- Idei despre cetățean jurnalismul cetățenesc: aspecte filosofice și provocări practice ale conținutului generat de utilizatori pentru ziarele comunitare

<https://conservancy.umn.edu/handle/11299/123405>

- Este ceva autentic în era social media?

<https://theconversation.com/jesse-hlebo-is-anything-authentic-in-the-age-of-social-media-36633>

- O retrospectivă a ceea ce știm, o agendă pentru ceea ce nu știm

[https://www.tandfonline.com/doi/pdf/](https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/21670811.2014.1002513?needAccess=true)

10.1080/21670811.2014.1002513?needAccess=true

B. Impactul societății civile

- Invitați elevii să urmărească videoclipul Kony 2012

<https://www.youtube.com/watch?v=Y4MnpzG5Sqc>

- După vizionarea documentarului, clasa ar trebui să discute diferitele instrumente pe

care ONG-ul Invisible Children le-a folosit pentru a influența opinia publică și a "forța" intervenția guvernului.

Orientări pentru profesori

Scopul acestui exercițiu este de a evidenția ceea ce se poate realiza atunci când societatea civilă este organizată și hotărâtă și utilizează diferite canale pentru a promova o agendă.

Documentarul care va fi proiectat în cadrul acestui exercițiu evidențiază impactul pe care societatea civilă îl poate avea atunci când se mobilizează în jurul unei probleme emoționale. În acest caz, problema a fost cea a copiilor prinși în conflictul din Africa Centrală condus de Joseph Kony, liderul Armatei de rezistență a Domnului. Deși nu este vorba despre corupție, ci despre conflict, acest subiect arată puterea pe care societatea civilă și oamenii obișnuiți o pot avea pentru a produce schimbări.

Acest exercițiu presupune că elevii au citit următoarele materiale :

- Rolul ONG-urilor în combaterea corupției: Teorie și practică.
https://www.academia.edu/1213559/The_role_of_non-governmental_organisations_NGOs_in_combating_corruption_theory_and_practice
- Inițiativele de responsabilitate socială și contribuția societății civile la eforturile de combatere a corupției în Bangladesh.
<https://www.u4.no/publications/social-accountability-initiatives-and-civil-society-contribution-to-anti-corruption-efforts-in-bangladesh.pdf>

C. Societatea civilă ca stakeholder : jurnalismul schimbării

- Discutați cu elevii despre publicul lor, una dintre cele mai importante întrebări pe care un cetățean jurnalist și-o poate pune în legătură cu articolul pe care se pregătește să-l scrie: Cine doriți să citească acest articol? Cum îl va influența articolul

tău pe cititor? Scrisul ar trebui să se raporteze la public ca părți interesate în schimbarea pe care încercați să o realizați.

- Lăsați elevii să gândească într-o logică de jurnalism pentru schimbare : Care este problema care trebuie schimbată ? Cine este implicat sau influențat de această problemă ? Cine are influența sau puterea de a realiza schimbarea?

- Analizați principalele părți interesate.

Sunt ei adversari ai scopului tău? Acesta va fi cel mai dificil public pentru care veți scrie, deoarece va trebui să le înțelegeți profund valorile pentru a le contracara poziția. Dacă se opun din cauza unor valori moraliste, furnizarea de dovezi și date solide este esențială pentru a-i determina pe oponenți să își reconsidere poziția. De asemenea, este important să realizați că, pentru a-i determina pe adversari să se miște, vor avea nevoie de mult mai mult decât un singur articol scris pentru a-i convinge și este important să lucrați în cadrul unei campanii de advocacy coordonate și susținute.

Sunt părți neutre? În caz afirmativ, trebuie să le educați. Trebuie să îi constrângeți să devină aliați. Deseori, poveștile personale sunt o modalitate excelentă de a-i face pe oameni să înțeleagă și să se implice într-o problemă. Dar va trebui, de asemenea, să îi conduceți către locuri unde sunt furnizate date și dovezi, astfel încât să poată obține mai multe fapte și o imagine de ansamblu după ce au citit despre o poveste personală.

Sunt ei aliați? Dacă da, atunci nu trebuie să-i convingeți, dar trebuie să încurajați să acționeze. Indicați-le lucruri pe care ar trebui să le facă și, poate, spuneți-le ceva despre problema pe care nu o cunosc pentru a-i motiva. Dacă doriți să îi determinați să se implice cu părți neutre sau cu oponenți, oferiți-le puncte de discuție și dovezi. Prezentați modalități specifice prin care pot acționa.

- Fiecare mijloc de informare în masă va viza un anumit grup demografic și va fi important să cunoașteți grupul social, orientarea politică, locația geografică și vârsta cititorilor lor.

Jurnalismul cetățenilor

Introducere: Putere pentru oameni

Apariția internetului, a noilor tehnologii, a platformelor sociale și a mass-media de bază a anunțat o schimbare semnificativă în colectarea, diseminarea și partajarea informațiilor. Jurnalismul cetățean poate fi considerat drept urmașul acestei evoluții - o formă alternativă de cultură și raportare de știri, care se desfășoară în afara structurilor tradiționale media și care poate implica pe oricine. Trăim în era consumului de imagini și a absorbției datelor. În fiecare zi, un val proaspăt de informații ajunge la computerele și ecranele telefoanelor noastre, dar nu numai că suntem destinatarii acestui flux constant, ci și acum creatorii. Liberalizarea informațiilor permite oricui să împărtășească și să-și răspândească experiența personală a unui eveniment, în timp real. Această nouă formă de raportare are loc înaintea sau în afara structurilor media tradiționale și poate funcționa ca un firewall - ținând mass-media răspunderea pentru orice inexactități sau lipsă de acoperire a știrilor.

Jurnalismul cetățean: definiție

Jurnalismul cetățean, cunoscut și sub denumirea de mass-media colaborativă, jurnalism participativ, jurnalism democratic, jurnalism de gherilă sau jurnalism de stradă, se bazează pe cetățenii publici „joacă un rol activ în procesul de colectare, raportare, analiză și diseminare a știrilor și informațiilor”. În mod similar, Courtney C. Radsch definește jurnalismul cetățean „ca o formă alternativă și activistă de cultură și raportare de știri care funcționează în afara instituțiilor mass-media mainstream, adesea ca răspuns la deficiențele din domeniul jurnalistic profesional, care practică practici jurnalistice similare, dar care este condusă de obiective diferite. și idealuri și se bazează pe surse alternative de legitimitate decât jurnalismul tradițional sau mainstream”. Jay Rosen oferă o definiție mai simplă: „Când oamenii cunoscuți anterior ca audiență folosesc instrumente de presă pe care le-au în posesia lor pentru a se informa reciproc”. Principiul de bază al jurnalismului cetățean este că oamenii obișnuiți, nu jurnaliștii profesioniști, pot fi principalii creatori și distribuitori de știri. Jurnalismul cetățean nu trebuie confundat cu jurnalismul comunitar sau jurnalismul civic, ambele practicate de jurnaliști profesioniști; jurnalismul colaborativ, care este practica jurnaliștilor profesioniști și neprofesioniști care lucrează împreună; și jurnalism social, care denotă o publicație digitală cu un hibrid de jurnalism profesional și non-profesional. Jurnalismul cetățean este o formă specifică atât a media cetățenilor, cât și a conținutului generat de utilizatori (UGC). Juxtapunând

termenul „cetățean”, cu calitățile sale însoțitoare de mentalitate civică și responsabilitate socială, cu cel de „jurnalism”, care se referă la o anumită profesie, Courtney C. Radsch susține că acest termen descrie cel mai bine această formă particulară de online și jurnalism digital condus de amatori, deoarece subliniază legătura dintre practica jurnalismului și relația sa cu sfera politică și publică.

Conceptul de jurnalism cetățean se bazează pe cetățenii care joacă un rol dinamic în procesul de colectare, raportare, editare și distribuire a știrilor către alt public. Este diferit de jurnalismul profesional și de reportajul tradițional. Acest tip de jurnalism nu are nevoie de absolvirea unui curs profesional. Cerințele sunt simple. Cetățeanul trebuie să aibă o cameră foto sau abilități bune de scris și, mai important, un cont de social media.

În termeni simpli, jurnaliștii cetățeni:

- Nu sunt profesioniști, dar produc și publică știri
- Sunt oameni din afara organizațiilor media principale
- Sunt oameni care au fost „public” ieri
- Pur și simplu scriu știrile din perspectiva lor.

Jurnalismul cetățean mai este numit și ca:

- Publicare personală
- Jurnalism în rețea
- Jurnalism participativ
- Jurnalism open source
- Mass-media cetățenească
- Mass-media de bază
- Jurnalism de jos în sus
- Jurnalism hiperlocal
- Jurnalism de sine stătător
- Jurnalism distribuit
- Jurnalism nonmedia

- Jurnalism de gherilă

Teoriile cetățeniei

Jurnalismul cetățean, ca formă de media alternativă, prezintă o „provocare radicală la adresa practicilor profesionalizate și instituționalizate ale mass-mediei de masă”. Potrivit lui Flew, au existat trei elemente critice pentru creșterea jurnalismului cetățesc: publicare deschisă, editare în colaborare și conținut distribuit.

Mark Glaser a spus în 2006:

...persoanele fără pregătire profesională în jurnalism pot folosi instrumentele tehnologiei moderne și distribuția globală a Internetului pentru a crea, a spori sau a verifica faptele media pe cont propriu sau în colaborare cu alții.

În *Ce este jurnalismul participativ?* (2003), J. D. Lasica clasifică mass-media pentru jurnalismul cetățean în următoarele tipuri:

1. Participarea publicului (cum ar fi comentariile utilizatorilor atașate la știri, bloguri personale, fotografiile sau înregistrări video capturate de la camerele mobile personale sau știri locale scrise de rezidenții unei comunități)
2. Site-uri web independente de știri și informații
3. Site-uri de știri participative cu drepturi depline
4. Site-uri media colaborative și contributive
5. Alte tipuri de „thin media” (liste de corespondență, buletine informative prin e-mail)
6. Site-uri personale de difuzare

Potrivit lui Vincent Campbell, teoriile cetățeniei pot fi clasificate în două grupuri de bază: cele care consideră jurnalismul drept cetățenie și cele care consideră jurnalismul drept cetățenie. Modelul clasic al cetățeniei stă la baza celor două teorii ale cetățeniei. Modelul clasic își are rădăcinile în ideologia cetățenilor informați și pune accent pe rolul jurnaliștilor mai degrabă decât pe cetățeni.

Modelul clasic are patru caracteristici principale:

1. rolul jurnaliștilor de a informa cetățenii
2. se presupune că cetățenii sunt informați dacă asistează în mod regulat la știrile care le sunt furnizate
3. cetățenii mai informați au mai multe șanse să participe
4. cu cât participă cetățenii mai informați, cu atât este mai probabil un stat să fie mai democratic.

Prima caracteristică susține teoria că jurnalismul este pentru cetățeni. Una dintre principalele probleme legate de aceasta este că există o judecată normativă privind cantitatea și natura informațiilor pe care ar trebui să le dețină cetățenii, precum și care ar trebui să fie relația dintre cei doi. O ramură a jurnalismului pentru cetățeni este „cetățeanul monitor”. „Cetățeanul monitorizat” sugerează că cetățenii selectează în mod adecvat și strategic ce știri și informații consumă. „Cetățeanul monitorizat”, împreună cu alte forme ale acestei ideologii, concepe indivizii ca pe cei care fac lucruri cu informații pentru a pune în aplicare schimbarea și cetățenia. Totuși, această producție de informații nu echivalează cu un act de cetățenie, ci în schimb un act de jurnalism. Prin urmare, cetățenii și jurnaliștii sunt înfățișați ca roluri distincte, în timp ce jurnalismul este folosit de cetățeni pentru cetățenie și, invers, jurnaliștii servesc cetățenii.

A doua teorie consideră jurnalismul drept cetățenie. Această teorie se concentrează pe diferitele aspecte ale identității și activității cetățenilor și înțelege jurnalismul cetățean ca constituind direct cetățenia. Termenul „cetățenie lichidă” descrie modul în care stilurile de viață în care se angajează indivizii le permit să interacționeze cu alți indivizi și organizații, ceea ce remapează astfel periferia conceptuală a civic, politic și social. Această „cetățenie lichidă” permite interacțiunilor și experiențelor cu care se confruntă indivizii să devină jurnalism cetățean în care își creează propriile forme de jurnalism. O abordare alternativă a jurnalismului ca cetățenie se bazează între distincția dintre cetățenii „cuvensori” și cetățenii „actualizatori”. Cetățenii „obligatori” se angajează în practici tradiționale de cetățenie, în timp ce cetățenii „actualizatori” se angajează în practici netradiționale de cetățenie. Această abordare alternativă sugerează că cetățenii „actualizați” au mai puține șanse să folosească mass-media tradițională și mai probabil să folosească mediile online și sociale ca surse de informare, discuții și participare.

Astfel, jurnalismul sub formă de practici online și social media devine o formă de cetățenie pentru actualizarea cetățenilor.

Istoria jurnalismului cetățean

Nașterea jurnalismului cetățean este adesea atribuită Coreei de Sud, unde a fost creată prima platformă de informații generate de amatori, OhMyNews. Principiul era simplu: oricine poate lua parte la procesul de creare a informației - așa cum implică noțiunea de jurnalism participativ (un alt termen pentru jurnalism cetățean). De la cititor la participant, cetățenii și-au schimbat acum statutul de simpli destinatari ai informațiilor, în furnizori. Totuși, nu este neapărat ceva nou. Când Abraham Zapruder și-a luat camera de film amator și a decis să meargă să înregistreze mitingul lui John F. Kennedy din Dallas, el a surprins din neatenție imagini cu asasinarea sa, care ar putea fi considerată o proto-formă a jurnalismului cetățean - deoarece ceea ce îl definește cu adevărat este natura inexperta. Zapruder și-a furnizat filmul Serviciului Secret pentru a ajuta la investigarea lor. Deși nu a fost singurul film al evenimentului, a fost cel mai complet.

Film still from Abraham Zapruder's home-movie camera footage of President John F. Kennedy's assassination in Dallas, November 22, 1963

Raportarea participativă permite povestirea. Experiențele personale ale unui eveniment le întăresc impactul, fiecare mărturie oferind o nouă dimensiune. De asemenea, putem susține că re poziționează individul în istoria și în modul în care este construit. Avem tendința de a ne gândi la istorie ca la un curs natural al evenimentelor pe care îl păstrăm automat în memoria noastră colectivă ca „fapt” - dar este în mare măsură un artefact. Istoria este despre selectarea și definirea evenimentelor, la fel ca jurnalismul.

Angajându-ne în procesul de creare a informației, diseminare și consumare a acesteia, am putea, de asemenea, să argumentăm că epoca informației i-a promovat pe cetățeni nu doar reporteri, ci și ca istorici neofiți - făcând un moment contează.

Still from video footage of Ian Tomlinson immediately before being struck

by police as he made his way home through the G20 protest in Central London, April 2009.

Există nenumărate exemple în acest sens. Înregistrările video de amatori cu moartea lui Ian Tomlinson în timpul demonstrațiilor G20 de la Londra în 2009 au scos la lumină o explicație cu totul nouă a incidentului, iar o săptămână mai târziu, relatarea adevărată a ceea ce s-a întâmplat de fapt a fost făcută publică pentru ca lumea să o vadă, contrazicând foarte mult poliția Metropolitană. pretenții de moarte naturală. Un an mai târziu, în decembrie 2010, când moartea prin inolare a lui Mohamed Bouazizi la Sidi Bouzid (Tunisia) a devenit virală pe internet, nu numai că a împlinit un nou eveniment în plasa istoriei, ci a schimbat cursul istoriei când a devenit element de declanșare al unei întregi revoluții, aprinzând hârtia tactilă pentru tulburări și revolte. Cetățenii supărați și frustrați din alte regiuni ale Orientului Mijlociu au urmărit lucrurile care se desfășoară pe rețelele de socializare, iar Siria și Egiptul urmau să urmeze în curând exemplul.

Începând cu 2010, Primăvara Arabă a afișat un nou nivel de implicare a cetățenilor în raportarea știrilor, strângerea de imagini și imagini live în prima linie, monitorizarea mass-mediei de masă (asupra căroră există adesea controale stricte) și autorităților guvernamentale. În urma rezultatelor alegerilor prezidențiale din 2009, Mișcarea Verde Iraniană a prezentat lumii o nouă față a Iranului. În mass-media internațională, Iranul a fost descris ca o țară profund teocratică și extremistă.

Dar când oamenii din întreaga lume au văzut nemulțumirea tinerilor iranieni și neliniștea colectivă, s-a format o nouă imagine, în contrast puternic cu cea care

predominase timp de decenii. Mai recent, rapoartele despre violența poliției din Baltimore au declanșat proteste masive, iar relatările martorilor oculari au devenit un puternic supraveghetor care contestă puterile suverane.

Dar dacă raportarea cetățenilor a remodelat acțiunea și mobilizarea colectivă, poate fi și un nou spațiu de control și interferență guvernamentală. Când raportarea cetățenilor a înflorit în Hong-Kong în timpul demonstrațiilor pro-democrație, guvernul chinez a intimidat bloggerii amenințându-i cu o pedeapsă de 3 ani. La Istanbul, guvernul lui Recep Tayyip Erdogan a crescut cenzura internetului și a mers până la blocarea temporară a accesului la anumite platforme sociale, cum ar fi Twitter și YouTube, folosite de tinerii turci pentru a critica și denunța politicienii și pentru a se aduna pentru proteste. În Iran, sistemele inteligente de filtrare permit autorităților să controleze anumite conținuturi online în alte locuri; Jurnalismul cetățean a rămas o modalitate de a deturna protocoalele de cenzură în mass-media convențională. În Siria, de exemplu, reporterii cetățeni au devenit singura sursă de informații în prima linie, pe care jurnaliștii nu o mai pot accesa.

Istoria a arătat capacitatea guvernelor de a controla producția și distribuția informațiilor. Artiștilor li s-a încredințat mult timp să ilustreze momente semnificative din punct de vedere istoric, deși, desigur, mulți au fost comandați de învingători cu o poveste de păstrat. Artiștii de război de-a lungul istoriei au fost sancționați oficial de guverne pentru a înregistra cu fidelitate conflictele și bătălia, dar ce știm despre elementele care au fost omise? Poate fi vreodată raportarea cu adevărat imparțială? Jurnaliștii cetățeni nu sunt cu siguranță lipsiți de o agendă. Atunci, cum poate fi atât participant cât și reporter să permită obiectivitatea și neutralitatea jurnalistică? Acestea sunt câteva dintre întrebările care aparțin capitolului intitulat după „Pro și contra jurnalismului cetățean”.

Tipuri de jurnaliști cetățeni

Există două moduri diferite în care un jurnalist cetățean poate lucra:

- Lucrul pe cont propriu
- Lucrul cu organizațiile

Lucrând pe cont propriu:

Jurnaliștii cetățeni care lucrează pe cont propriu înseamnă că ei creează ceva singuri. În loc să adauge ceva la publicațiile existente, ei creează ceva și îl publică pe cont propriu. Nefiind afectați sau influențați de media tradițională, acești oameni își publică lucrările cu ajutorul noilor media. Din nou, există două moduri de a utiliza media noua:

- Social Media – Creatorii creativi își folosesc în mod activ conturile de socializare precum Twitter, Instagram, Facebook sau altele pentru a-și publica comentariile, fotografiile sau opiniile. Acest lucru ajută la atragerea atenției publicului asupra a ceea ce se întâmplă în lume. De exemplu, protestele din Tamil Nadu Jallikattu au avut loc pe scară largă cu ajutorul știrilor răspândite pe rețelele de socializare. Motivul lor este „Fușez, scriu, editez și îl public”.
- Crearea unui blog sau a unui site web – Când o persoană simte nevoia de a comenta o problemă sau de a o spune, atunci acea persoană își creează propriul blog sau un site web pentru a-și împărtăși opiniile cu publicul. Persoana poate profita de această ocazie pentru a scrie mai multe despre aceeași temă sau pentru a explora alte subiecte pentru a disemina informații. Cu un blog sau un site web, un jurnalist cetățean poate folosi diferite tipuri de media, cum ar fi fotografiile, publicații audio sau video pentru a răspândi știri.

Lucrul cu organizațiile de știri:

Mulți jurnaliști cetățeni lucrează cu organizații de știri și îi ajută să publice știri cu o sursă adecvată. Ei pot

- Comentează articolele publicate – Acești jurnaliști pot accesa un articol de știri publicat pe un site de știri și pot comenta articolele. Acest lucru va atrage privirea cititorului și va ajunge să acorde mai multă atenție articolului. Cititorii sau alți jurnaliști pot, de asemenea, să comenteze articolele, precum și să răspundă la comentariile existente, oferind astfel o nouă perspectivă știrilor.

- Crowdsourcing – Crowdsourcing-ul este realizat și de jurnaliști profesioniști. Crowdsourcing înseamnă obținerea de surse și informații de la mulțime pentru a completa un articol. Jurnaliștii cetățeni verifică faptele, analizează și le trimit din nou organizațiilor de știri. Acest lucru se întâmplă de obicei atunci când munca este mai mare, dar oamenii care lucrează la ea sunt mai puțini.

- Blogging live – Blogging video este live atunci când se întâmplă ceva grozav sau neobișnuit într-o zonă. De exemplu, poate fi un concert sau poate fi o întrerupere prelungită de curent din cauza ploilor abundente. Oamenii vorbesc despre cum se simt sau despre ceea ce i-a afectat pe parcursul evenimentului. Protestele și revoltele sunt, de asemenea, acoperite cu curaj prin blogging live și blogging. Uneori, reporterii relatează cu o fotografie sau o înregistrare audio care devine sursa actualizării știrilor.

Avantaje și dezavantaje ale jurnalismului cetățean

Avantajele jurnalismului cetățean:

- Oferă ocazia de a acoperi toate părțile poveștii

Există ocazii în care poveștile au nevoie de mai multe detalii și, din moment ce oamenii sunt mai implicați și preocupați în zilele noastre, au mijloace să confirme, să corecteze și să adauge informații despre știrile din mass-media, deoarece există cazuri în care s-ar concentra doar pe una. parte din poveste, lăsând alte informații importante și relevante.

- Oferă oportunități comunităților locale și oamenilor obișnuiți

Știrile dintr-un oraș local sau mic pot fi acum cunoscute tuturor oamenilor din întreaga lume, deoarece jurnalismul cetățean este accesibil tuturor. Oferă oamenilor obișnuiți puterea de a declara fapte care uneori pot lipsi mass-media de masă.

- Se concentrează pe provocări mici, dar reale

Mass-media mainstream ar acoperi doar povești generale sau mari. Cu toate acestea, cu jurnalismul cetățean, oamenii din toate categoriile au șansa de a arăta probleme care se întâmplă, dar oamenii nu observă, deoarece nimeni nu le anunță. Un bun exemplu în acest sens este cererea de ajutor pentru cetățenii mai puțini

norocoși. Este mai puțin probabil ca poveștile lor să fie auzite în știri, dar prin jurnalismul cetățean, indivizii îngrijorați au șansa de a căuta ajutorul altor persoane care ar ajuta cu plăcere dacă ar ști.

Dezavantajele jurnalismului cetățean:

- Obiectivitatea

Jurnaliștii cetățeni pot fi, de asemenea, activiști în comunitățile despre care scriu. Acest lucru a atras unele critici din partea instituțiilor media tradiționale, cum ar fi The New York Times, care i-au acuzat pe susținătorii jurnalismului public.

de a abandona scopul tradițional al obiectivității. Mulți jurnaliști tradiționali privesc jurnalismul cetățean cu oarecare scepticism, considerând că doar jurnaliștii instruiți pot înțelege exactitatea și etica implicate în raportarea știrilor. O lucrare academică a lui Vincent Maher, șeful Laboratorului New Media de la Universitatea Rhodos, a subliniat câteva puncte slabe în afirmațiile făcute de jurnaliștii cetățeni, în ceea ce privește „cele trei E-uri mortale”, referindu-se la etică, economie și epistemologie. O analiză a profesorului de limbă și lingvistică, Patricia Bou-Franch, a constatat că unii jurnaliști cetățeni au recurs la discursuri de susținere a abuzului, naturalizând violența împotriva femeilor. Ea a descoperit că aceste discursuri au fost apoi contestate de alții care au pus sub semnul întrebării ideologiile de gen ale violenței masculine împotriva femeilor.

- Calitate

Un articol din 2005 al lui Tom Grubisich a analizat zece noi site-uri de jurnalism cetățenesc și a constatat că multe dintre ele lipseau de calitate și conținut. Grubisich a continuat un an mai târziu cu „Potemkin Village Redux”. El a constatat că cele mai bune site-uri s-au îmbunătățit editorial și chiar se apropiau de profitabilitate, dar numai prin faptul că nu au cheltuit costurile editoriale. Tot conform articolului, site-urile cu cel mai slab conținut editorial au putut să se extindă agresiv pentru că aveau resurse financiare mai puternice. Un alt articol publicat pe Pressthink a examinat Backfence, un site de jurnalism cetățenesc cu trei locații inițiale în zona D.C., ceea ce dezvăluie că site-ul a atras doar contribuții limitate ale cetățenilor. Autorul concluzionează că, „de fapt, făcând clic pe paginile lui Backfence se simte ca un teren de frontieră — îndepărtat, adesea singuratic, zonat pentru oameni, dar nu

acasă pentru niciunul. Site-ul a fost lansat recent pentru Arlington, Virginia. Cu toate acestea, fără mai mulți coloniști, Backfence ar putea ajunge să creeze mai multe orașe fantomă”. David Simon, fost reporter pentru The Baltimore Sun și scriitor-producător al serialului de televiziune The Wire a criticat conceptul de jurnalism cetățean – susținând că bloggerii neplătiți care scriu ca un hobby nu poate înlocui jurnaliștii instruiți, profesioniști și experimentați. „Sunt ofensat să cred că oricine, oriunde, crede că instituțiile americane sunt atât de izolate, de auto-conservare și de auto-justificare, precum departamentele de poliție, sistemele școlare, parlamentele și directorii executivi pot fi adunate. fapte de către amatori care urmăresc această sarcină fără compensație, pregătire sau, de altfel, un statut suficient pentru ca funcționarii publici să le pese chiar pe cine mint.” Un editorial publicat de The

Revista web Digital Journalist și-a exprimat o poziție similară, susținând abolirea termenului de „jurnalist cetățean” și înlocuirea acestuia cu „adunator de știri cetățean”. „Jurnaliștii profesioniști acoperă zilnic incendii, inundații, criminalitate, legislatură și Casa Albă. Există fie o linie de pompieri, fie o linie de poliție, fie de securitate, fie de Serviciul Secret care le permite să treacă după afișarea acreditărilor verificate de departamente sau agenții în cauză. Un jurnalist cetățean, un amator, va fi mereu în afara acestor linii. Imaginați-vă că Casa Albă își deschide porțile pentru a primi pe toți cei cu un telefon cu cameră la un eveniment prezidențial”.

- Efecte asupra jurnalismului tradițional

Jurnalismul a fost afectat semnificativ din cauza jurnalismului cetățean. Acest lucru se datorează faptului că jurnalismul cetățenesc permite oamenilor să posteze cât de mult conținut doresc, oricând doresc. Pentru a rămâne competitive, sursele tradiționale de știri își forțează jurnalistul să concureze. Aceasta înseamnă că jurnaliștii trebuie acum să scrie, să editeze și să adauge imagini în conținutul lor și trebuie să facă acest lucru într-un ritm rapid, deoarece companiile de știri consideră că este esențial ca jurnalistul să producă conținut în același ritm cu care cetățenii pot posta conținut. pe internet. Totuși, acest lucru este greu, deoarece multe companii de știri se confruntă cu reduceri de buget și nu își pot permite să plătească jurnaliștilor suma potrivită pentru cantitatea de muncă pe care o fac. În ciuda incertitudinilor unui loc de muncă în jurnalism și a creșterii costurilor de școlarizare, a existat o creștere

cu 35% a cursurilor de specialitate în jurnalism în ultimii câțiva ani, conform Astra Taylor în cartea ei *The People's Platform*.

- Repercusiuni juridice

Edward Greenberg, un litigator din New York City constată o vulnerabilitate mai mare a jurnaliștilor neprofesioniști în instanță în comparație cu cei profesioniști: „Așa-numitele legi scut, care protejează reporterii de surse dezvăluitoare, variază de la stat la stat. Ocazional, protecția depinde de dacă persoana [care] a susținut reclamația este de fapt un jurnalist. Există multe cazuri atât la nivel statal, cât și la nivel federal în care judecătorii stabilesc exact cine este/nu este jurnalist. Cazurile care implică calomnie depind adesea de faptul dacă actorul a fost sau a fost nu este membru al „presei”. Opinia enunțată mai sus nu înseamnă că jurnaliștii profesioniști sunt pe deplin protejați de legile scutului. În cazul *Branzburg c. Hayes* din 1972, Curtea Supremă a Statelor Unite a invalidat utilizarea Primului Amendament ca un apărare pentru reporterii chemați să depună mărturie în fața unui mare juriu. În 2005, privilegiul de reporter al *Judith Miller* și *Matthew Cooper* a fost respins de curtea de apel.

Bibliography

- Dariusz Jemielniak; Aleksandra Przegalinska (February 18, 2020). Collaborative Society. MIT Press. ISBN 978-0-262-35645-9.
- Witt, Leonard (2004). "Is Public Journalism Morphing into the Public's Journalism?". *National Civic Review*. 93 (3): 49–57. doi:10.1002/ncr.61.
- Baase, Sara (2008). *A Gift of Fire: Social, Legal, and Ethical Issues for Computing and the Internet* (3rd ed.). Prentice Hall. ISBN 9780136008484.
- Case, J. A. "Recovering the Radical: Biocybernetic Subversion in Guerrilla Video Primer." Paper presented at the NCA 93rd Annual Convention, Chicago, IL, November 14, 2007.
- Tamara Witschge (March 27, 2009). "Street journalists versus 'ailing journalists'?". openDemocracy – free thinking for the world. openDemocracy Ltd. Archived from the original on August 30, 2009. Retrieved May 21, 2012.
- Bowman, S. and Willis, C. "We Media: How Audiences are Shaping the Future of News and Information." 2003, The Media Center at the American Press Institute.

- Radsch, Courtney C. *The Revolutions will be Blogged: Cyberactivism and the 4th Estate in Egypt*. Doctoral Dissertation, American University, 2013.
- Jay Rosen (July 14, 2008). "A Most Useful Definition of Citizen Journalism". PressThink. Retrieved May 21, 2012.
- Min, Seong-Jae (2016). "Conversation through journalism: Searching for organizing principles of public and citizen journalism". *Journalism*. 17 (5): 567–582. doi:10.1177/1464884915571298. S2CID 146953446 – via SAGE.
- Novin, A., Secko, D. (November 25, 2012). "Debate Cited: A First Exploration of a Web Application to Enhance the Production of Science Journalism Students". Journalism Interest Group, CCA/Groupe d'Intérêt en Journalisme, ACC Conference Proceedings. 2012. Retrieved September 8, 2016.
- Deutsch Karlekar, Karin; Radsch, Courtney C. (July 1, 2012). "Adapting Concepts of Media Freedom to a Changing Media Environment: Incorporating New Media and Citizen Journalism into the Freedom of the Press Index". *ESSACHESS Journal for Communication Studies*. 5 (1, 2012) – via SSRN.

- Gilardi, F. (2016). Digital Democracy. How Digital Democracy is Changing Democracy And Its Study., 1-5.
- Atton, Chris. 2003. What is "alternative journalism"? Journalism: Theory, Practice and Criticism 4, no. 3: 267-400.
- Flew, Terry. 2005. New media: An introduction. South Melbourne, Vic.; New York: Oxford University Press.
- Mark Glaser (September 27, 2006). "Your Guide to Citizen Journalism". Public Broadcasting Service. Retrieved March 22, 2009.
- Lasica, J. D. "What is Participatory Journalism?" 2003-08-07, Online Journalism Review, August 7, 2003.

Sitography

- <https://www.sociologygroup.com/citizen-journalism/>
- <https://www.britannica.com/topic/tabloid-journalism>
- <https://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780199756841/obo-9780199756841-0145.xml>
- <https://www.tate.org.uk/art/art-terms/p/photojournalism/power-people>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Citizen_journalism
- <https://medium.com/@hudson.elliemay/the-pros-and-cons-of-citizen-journalism-in-social-media-6c351b16ff2c>
- <https://study.com/academy/lesson/citizen-journalism-advantages-disadvantages.html>

www.rtv-erasmusproject.eu

"The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the National Agency and Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein".

